

tydeligt Dalen i ganske faa Aar, stadig stegne og for Aaret 1868—69 for 89 Adjuncter opgjorte til 74,800 Rd. Lønningssummen er altsaa herefter forøget med et Beløb af 15,300 Rd. foruden Sædomsfrivningsstillæget. Medregnes dette efter et Gjennemsnitsbeløb for Aarene 1861—62 til 1867—68 med 13,000 Rd. i rund Sum, udgjør den samlede Lønningssum 87,800 Rd. og Gjennemsnitslønningen for en Adjunct 986 Rd. Endnu tydeligere sees Misforholdet ved en Sammenstilling af de nærværende Lønninger med de Lønningsafsatser, der i sin Tid bleve foreslaaede i det ovenberørte Lovforslag af 1854.

Efter Lovforslaget 1854.

41	{	5 Adjuncter à 1,000 Rd.
		15 — à 800 —
		21 — à 700 —
		21 — à 600 —
		21 — à 500 —
		83 = 54,000 Rd.

(S Gjennemsnitt 672 Rd.)

Efter Finantslovsforslaget 1868—69.

78	{	31 Adjuncter à 1,000 Rd.
		16 — à 900 —
		16 — à 800 —
		15 — à 700 —
		6 — à 600 —
		5 — à 500 —
		89 = 74,800 Rd.

foruden Sædomsfrivningsstillæget, beregnet som ovenfor 13,000 —
87,800 Rd.

(S Gjennemsnitt 986 Rd.)

Sevnsfides med denne Forøgelse af Lønningssummen er Antallet af Vacancerne i Adjunctklassen i en mærkelig Grad aftaget i den samme Aarrække. Medens der nemlig i de 9 Aar 1848 til 1856 paa et Antal af 72 til 85 Adjuncter findes 54 Vacancer (50 ved Befordring til andet Embede og 4 ved Dødsfald) eller i Gjennemsnitt 6 aarlig, forekommer der i de påfølgende 11 Aar, paa et Antal af 85 til 93 Adjuncter ialt kun 35 Vacancer (26 ved Befordring til andet Embede, 7 ved Dødsfald og 2 ved Entledig-

gelse) eller i Gjennemsnitt kun 3 aarlig. I samtlige 20 Aar er Gjennemsnittet af Vacancerne 4 aarlig. Man feiler neppe ved at antage, at de gunstigere Lønningsforhold have øvet en hæmmende Indflydelse paa Adjuncternes Tilbøielighed til at søge ud af Stillingen, naaget det ved Bedømmelsen af Forholdet ikke bør oversees, at en anden Omstændighed har været medvirkende Aarsag til de færre Vacancer i det sidste Tidrum, den nemlig, at Adjunctklassen netop i det samme Tidrum ved de senere Bestemmelser om Afgangen til Dverklærerembederne for polytechniske Candidater og Candidati magisterii, er bleven forøget med en ny Stamme Lærere, der søge deres Endemaal i det lærde Skolevæsens Tjeneste. Bevægeligheden i Adjunctklassen og Bevarelsen af Adjunctposternes Character som Dvergangstillinger er en saa nødvendig Betingelse for at see de ældre Kræfter afløste af yngre og friskere, at det ikke mindre af Hensyn hertil end af økonomiske Grunde maa ansees tilraadeligt at gjøre den ved Lovforslaget tilføjede Forandring i Adjuncternes Lønningsmaade, som ogsaa vil bringe denne i Overeensstemmelse med den, der i Almindelighed følges ved andre større Embedsclasser.

Den i nærværende Lovforslag optagne Totalsum til Adjuncternes Lønning vil findes paa det Nærmeste at svare til den Sum, som i Udvalgsbetænkningen er foreslaaet.

Naar nemlig denne sidste er ansat til 50,000 Rd. maae dertil, efter Udvalgsbetænkningen, føies:

a. for $\frac{2}{5}$ af samme omskrevet til Sæd et Beløb, gjennemsnittlig beregnet, af 5,000 —

endvidere, da nærværende Lovforslag indskrænker Dverklærernes Antal til 30, medens Udvalgsbetænkningen giver Udfigt til en Forøgelse af Tallet til 36, og da nærværende Lovforslag bliver staaende ved den hidtidige Dverklærerlønning, medens den efter Udvalgsbetænkningen skulde forøges

Transport. 55,000 Rd.